

drage dertil, vil det i væsentlig Grad fremhjælpe en bedre Tilstand med Hensyn til vort Brandvæsen.

Jeg kunde ønske, at der ikke skulde gaas en slet saa stor Omvej for at faa en saadan Ordning tilvejebragt, saa at der baade skal indhentes Tilladelse dertil fra Amdsraad og Justitsministeren. Men det kan være, at det ikke kan være anderledes, og at denne Bestemmelse er indsat for at betrygge, at den ny Tilstand, der indføres, ogsaa kommer til at svare til sin Hensigt. Jeg skal derfor ikke kritisere det saa stærkt, men jeg synes dog, at vi kunne overlade noget mere til Kommunalbestyrelsens egen Bestemmelse. For øvrigt hilser jeg Forslaget med Glæde og haaber, at der skal komme noget godt ud af det.

Stub: Det ærede Medlem for Lyngby (Piper) mente, at der ikke tiltrængtes en Revision af Brandlovens Bestemmelser i den af mig omtalte Retning. Men, som det ærede Medlem dog senere sagde, er Grunden til, at Brandvæsenet paa Landet ikke virker, som det burde, jo den, at der ere de store Afstande, at der er den spredte Bebyggelse — det var i hvert Tilfælde Tanken i det ærede Medlems Udtalelse, at det maa ligge for en Del deri. Men paa Landet have vi jo baade spredt Bebyggelse og samlet Bebyggelse. Vi have mange Steder store Landsbyer med Stationsbyer ved Siden af og saa en Mængde Udflyttergaard. Nu er Forholdet det, at fra disse sidste kan der som Regel ikke mødes med nogen som helst Nytte. Det varer for længe at faa samlet Mandskabet, og naar dette kommer til Brandstedet, kommer det spredt, og det er da umuligt for Brandfogeden at samle det til noget virksomt Arbejde. Derimod komme de, der bo i Landsbyerne og Stationsbyerne tæt ved Sprøjtestationen, til at rykke ud næsten hver Gang og arbejde næsten alle Gange. Naar jeg nu har talt om en Revision, var det ud fra den Tankegang, at man muligt kunde naa den Ordning, at de spredt boende, der ikke kunne møde med nogen Nytte, og for hvem Mødepligten kun er en Byrde, uden at de egentlig ere til nogen Nytte, kunde frikøbe sig for denne Pligt mod en vis Afgift, hvorimod de, der bo ved Sprøjtestationen og altid maa være klare til Udrykning og altid ere med i Arbejdet, fik en Godtgørelse for, at de maa møde fremfor andre.

Det var i den Retning, jeg havde

tænkt mig, en Revision kunde gaa, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det her, men, som sagt, anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til uforandret Vedtagelse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra forskellige Sider, en Modtagelse, som viser, hvad jeg paa Forhaand var overbevist om, at det er et Lovforslag, der paa mange Steder er Trang til. De Henstillinger, den sidste ærede Taler rettede til mig, skal jeg selvfølgelig meget gerne tage under bedste Overvejelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kirke- og Skolevæsen i Grønland.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2712 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (K. Bjerre): Ved 1ste Behandling af dette Lovforslag blev der fra alle Sider udtalt Tilfredshed med, at det var fremkommet, og ogsaa almindelig Glæde over Lovforslagets Indhold. Ogsaa i Udvalget har der i alt væsentligt vist sig Enighed med Hensyn til Tankegangen i Loven og — paa en enkelt Undtagelse nær — med dens enkelte Bestemmelser. Det er heldigt, at det kan gaa saaledes, at naar vi staa overfor vor Opgave i dette Fjernland, kunne de Forskelligheder, som ellers træde saa stærkt frem i det daglige Arbejde, ligesom forsvinde. Ligesom man, naar man taler om Afstanden til Grønland, ikke siger, at der er saa og saa langt fra Grønland til Thisted og saa og